

van Goor's
Beknopt woordenboek
der Nederlandse taal

Nieuwe Spelling

S. J. A. Ecury
Bredascheweg 268
TILBURG

VAN GOOR'S
BEKNOPT WOORDENBOEK
DER NEDERLANDSE TAAL

Afgegeven door W. Schouten (2010)

Documenten behorend aan Popy Schouten (moeder)

VAN GOOR'S BEKNOPT WOORDENBOEK DER NEDERLANDSE TAAL

BEVATTENDE DE WOORDEN, WAARVAN DE
BETEKENIS, SCHRIJFWIJZE, MEERVOUDS-
VORM, VERBUIGING, VERVOEGING OF UIT-
SPRAAK, MOEILIJKHEDEN KAN OPLEVEREN

BEWERKT ONDER TOEZICHT VAN
DR C. B. VAN HAERINGEN

LEREER IN DE NEDERLANDSE TAAL EN LETTER-
KUNDE AAN DE 7E GEM. H.B.S. TE 'S-GRAVENHAGE

NIEUWE SPELLING

'S-GRAVENHAGE
G. B. VAN GOOR ZONEN'S UITGEVERSMAATSCHAPPIJ N.V.
1935

rosa'rium, o [s = z] (1. rozentuin; 2. rozenkrans) -riums.
 ros'bief (gebraden lendevees).
 ro'se, bnw [ròzə] (lichtrood).
 ros'kam (paardekam) -kammen; ros'kammen, -kamde, h. gerosros'sig, bnw (roodachtig). [kamd. rossinant' (het paard van don Quihot; slecht paard, knol) -nanten.
 rot, de (rat) rotten.
 rot, het (1. bende; 2. twee man achterelkaar bij de opstelling in 2 gelederen; 3. geweerpiramide) rotten.
 rot, bnw bijw (verrot) rotte.
 ro'tan, de en het (Spaans riet).
 rota'tie [-aa(t)sie] (wenteling) -ties, -tiën.
 ro'ten (de vezels v. vlas van elkaar weken) rootte, heeft geroot.
 roton'de (rond gebouw) rotondes.
 rots, rotsen.
 rot'ten, rotte, heeft en is gerot; rot'ting (het rotten).
 rot'ting (wandelstok v. rotan) -ings, -ingen; rot'tinkje, o -jes.
 rou'ge, o [roezjə] (rood blanketsetl).
 roule'ren [roeleerən] (omlopen, in omloop zijn) rouleerde, h. gerouleerd. [-tes.
 rou'te [roetə] (1. koers; 2. reisweg)
 routi'ne [roetienə] (gewoonte, sleur).
 rouw (smart, rouwkleding); rou'wen (treuren, in de rouw zijn) rouwde, h. gerouwd; rouw'koop (vergoeding voor het ongedaan maken van een koop).
 ro'ven (met geweld stelen) roofde, heeft geroofd.
 royaal', bnw bijw [rwajaal, rooiaal] (koninklijk; fig. mild, onbekrompen) royale.
 royaliteit' (mildheid).
 roye'ren [rooi-] (schrappen; afvoeren als lid) royeerde, h. geroyeerd.
 ro'ze, zie rose.
 ro'zebottel (vrucht v. d. roos) -s;
 ro'zelaar (rozeboompje) -laars, -laren; ro'zenkrans (paternoster,

gebedskrans) -kransen; ro'zero bnw -rode; ro'zestruik, -struik
 rozet' (roosvormig sieraad) rozeten. [stoke
 ro'zig, bnw bijw 1. (fris); 2. (o
 rozijn' (gedroogde kleine druif) zijnen.
 rozinant', zie rossinant.
 rub'ber, het en de (gummi).
 rubriek' (afdeling) rubrieken.
 rucht'baar, bnw (wereldkundig).
 rudimentair' [-mentèr] bnw b (alleen in beginsel aanwezig, n tot ontwikkeling gekomen) -tai
 rug'gegraat (wervelkolom) -grate
 rug'gelings, bijw bnw (achterov achterwaarts) -lingse; rug'spraak (overleg); rug'steunen (o dersteunen) rugsteunde, h. geru steund.
 rui'en (oude veren of haren verlu zen en nieuwe krijgen) ruide,
 rui'f (voederrek) ruiven. [geru
 rui'g, bnw bijw (harig, wollig) rui'g
 rui'ken, rook, heeft geroken.
 rui'ker, m (bos bloemen) ruikers.
 rui'len, ruilde, h. geruild. [me
 ruim, o (inwendige v. e. schip) ru
 ruim'schoots, bijw bnw (overvloed meer dan genoeg) -schootse.
 ruïn, m (mannelijk paard) ruinen.
 rui'ne [ru-iene] (bouwval) -nes; ru ne'ren (in 't verderf storten) ru neerde, heeft geruïneerd.
 rui'sen (een zacht dof geluid make ruiste, heeft geruist.
 rui'ter, m ruiters; rui'terij' (paadenvolk); rui'terlijk, bnw bij (rond, oprecht).
 ruk'wind (plotselinge, felle wind) -winden.
 rul, bnw bijw (erg los, onsamenha gend) rulle.
 rumoe'ren (geraas maken) rumoe de, heeft gerumoerd; rumoe'ri bnw bijw (druk; onstuimig).
 run (gemalen eikenschors).
 run (grote toeloop bv. op bank) run
 rund, o runderen, -ders.

x gekastreerd

ru'ne (Oud-Germaans *letterteken*)
runen.

Rus, m (man uit Rusland) Russen;

Rus'sisch, bnw bijw (van of uit
Rusland); ~, o (Russische taal).

rus'teloos, bnw bijw (onvermoed
bezig, zonder rust) rusteloze;

rus'ten, rustte, heeft gerust.
rustiek', bnw bijw (landelijk, boers,
in de natuurtoestand gelaten)
rustieke.

rus'tig, bnw bijw (kalm).

ru'waard, m (landvoogd) ruwaards.

ru'zie (twist, krakeel) ruzies.

S

saai, de en het (gekeperde wol).

saai, bnw bijw (vervelend) saaie.

saai'en, bnw (van saai).

saam, zie samen.

sab'bat (Joodse rustdag) -batten.

sa'bel, de (wapen) sabels.

sa'bel, het (1. sabelbont; 2. zwart in
de wapenkunde).

sabota'ge [-taazjə] (kwaadwillige
tegenwerking).

sacchari'ne (zoetmakende stof uit
teer gewonnen). [ten.

sacrament', o (genademiddel) -men-

sacristein', m (R.K. koster) -teinen.

sacristie', sacristij' (kerkekamer)

sacristieën, -tijen.

saffier' (blauwe edelsteen) -fieren.

saffraan' (specerij).

sa'ge (volksverlevering) sagen.

sa'go (meel uit sagopalm).

sajet', de en het (losse wol).

Sak'sisch, bnw (van of uit Saksen)

sala'de (sla, groente).

salaman'der (tweesl. dier) -ders.

salarië'ren (bezoldigen) salarieerde,
heeft gesalarieerd; sala'ris, o

(vast loon) -rissen.

sal'do, o (rest; verschil tussen debet
en credit) -do's, -di; per ~ (blijft;
ten slotte).

salet'jonker, m (modegek) -jonkers.

sa'lie (plant); Jan Salie, m, zie jan-
salie.

salon', de en het (ontvangkamer)
-ons.

salpe'ter, o (kristalvormige delfstof).

salue'ren (groeten) salueerde, h. ge-
salueerd; saluut', o (groet) -luten.

sal'vo, o ('t gelijktijdig afvuren van
een aantal geweren; alg. handge-
klap) -vo's.

Samaritaan', m (fig barmhartig
mens) -tanen; vr: Samaritaan'se.

sa'men, bijw (met elkaar; als voor-
voegsel ook: bijeen, ineen); sa'-

men'drukken (vast op elkaar druk-
ken) drukte samen, heeft samen-

gedrukt; sa'menflansen (haastig
in elkaar zetten) flanste samen, h.

samengeflanst; sa'mengesteld, bnw

(uit verschillende delen bestaande)

-stelde; sa'menhang (onderling
verband); sa'menleving (maat-

schappij); sa'menraapsel, o (alle-
gaartje) -sels; sa'menscholing

(mensenoploop) -ingen; sa'men-

spanning(komplot)-ningen; sa'men-

spraak (gesprek) -spraken; sa'-

menstellen (maken; vormen; ineen-

zetten) stelde samen, h. samenge-

steld; sa'menweefsel, o (ingewik-
keld samenstel) -weefsels; sa'men-

zweren (samenspannen) zwoer sa-

men, heeft samen gezworen.

sam'melen (treuzelen) sammelde, h.
gesammeld.

sanato'rium, o (herstellingsoord)
sanatoriums, -toria.

sanc'tie [sanksie] (1. goedkeuring;
2. dwangmiddel) -ties, -tiën.

sandaal' (bindzool) -dalen.

sand'wichje, o [sendwitsjə] (twee
dunne sneedjes brood met iets
ertussen) -jes.

sanitair', bnw bijw [-tèr] (gezond-
heids-) -taire.